

22147 LLEI ORGÀNICA 10/1983, de 16 d'agost, per la qual es modifica la Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre règim jurídic de control de canvis. («BOE» 197, de 18-8-1983, i «BOE» 290, de 5-12-1983.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

L'experiència adquirida en l'aplicació de la Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre règim jurídic de control de canvis, ha aconsellat introduir determinades modificacions, d'abast fonamentalment tècnic, en la tipificació de les conductes constitutives de delictes monetaris; i per a una seguretat jurídica més gran dels ciutadans, d'acord amb el nostre ordre constitucional i perquè resulta afectat el dret a la llibertat personal, conferir naturalesa de llei orgànica al capítol II, que conté les normes que disciplinen els delictes monetaris.

Article únic.

S'aprova, amb la redacció que figura a continuació, el nou capítol II, titulat «Delictes monetaris», que comprèn els articles sisè a novè de la Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre règim jurídic de control de canvis.

CAPÍTOL II

Delictes monetaris

Article sisè

Cometen delictes monetaris els que contravinguin el sistema legal de control de canvis mitjançant qualsevol dels actes o omissions següents, sempre que la seva quantia excedeixi els 2.000.000 de pessetes:

A) Els que sense haver obtingut l'autorització prèvia preceptiva o havent-la obtingut mitjançant la comissió d'un delictes:

Primer.—Exportin moneda metàl·lica o bitllets de banc espanyols o estrangers, o qualsevol altre mitjà de pagament o instruments de gir o crèdit, tant si estan xifrats en pessetes com en moneda estrangera.

Segon.—Importin moneda metàl·lica espanyola o bitllets del Banc d'Espanya, o qualsevol altre mitjà de pagament o instrument de gir o crèdit xifrats en pessetes.

Tercer.—Els residents que a títol oneros adquireixin béns mobles o immobles situats a l'estranger o títols mobiliaris emesos a l'exterior i els residents que acceptin préstecs o crèdits de no-residents o els n'atorquin, o garanteixin obligacions de no-residents.

Quart.—Els que en territori espanyol acceptin qualsevol pagament, lliurament o cessió de pessetes d'un no-resident, o pel seu compte, o en facin en favor seu o pel seu compte.

B) Els residents que no posin a la venda, a través del mercat espanyol autoritzat, i dins els quinze dies següents a la seva disponibilitat, les divises que posseeixin.

C) Qui obtingui divises mitjançant al·legació de causa falsa o per qualsevol altra forma il·lícita.

D) Qui destini divises lícitament adquirides a una finalitat diferent de l'autoritzada.

Article setè.

1. Els autors de delictes monetaris es castiguen:

Primer.—Amb la pena de presó major i multa des de l'import fins al dècuple de la quantia del delictes, quan excedeixi els 50.000.000 de pessetes.

Segon.—Amb la pena de presó menor i multa des de l'import fins al quintuple, quan excedeixi els 10.000.000 de pessetes i no passi de 50.000.000 de pessetes.

Tercer.—Amb la pena d'arrest major i multa des de l'import fins al triple, quan excedeixi els 5.000.000 de pessetes i no passi de 10.000.000 de pessetes.

Quart.—Amb la pena de multa des de l'import fins al doble, quan excedeixi els 2.000.000 de pessetes i no passi de 5.000.000 de pessetes.

2. Els tribunals imposen les penes en el seu grau màxim quan els delictes es cometin per mitjà o en benefici d'entitats o organitzacions en què de la seva pròpia naturalesa o activitat en pugui derivar una facilitat especial per a la comissió de delictes.

3. Quan els actes previstos a l'article 6 es cometin en el si d'una societat o empresa o organització també són responsables dels delictes les persones físiques que efectivament exerceixin la direcció i gestió de l'entitat i aquelles per compte de qui actuïn, sempre que tinguin coneixement dels fets.

4. Els tribunals, tenint en compte la transcendència econòmica del fet per als interessos socials, les especials circumstàncies que hi concorren i específicament la reparació o disminució dels efectes del delictes i la repatriació del capital, poden imposar les penes inferiors en grau a les assenyalades a l'apartat 1 d'aquest article.

5. La moneda espanyola, divisa, objectes i qualsevol altre dels elements per mitjà dels quals es cometi delictes monetaris es reputa instrument del delictes als efectes del que preveu l'article 48 del Codi penal.

6. El Codi penal s'aplica amb caràcter supletori.

Article vuitè.

Els administradors, directius o empleats de les entitats autoritzades referides a l'article 5è que, per negligència en l'exercici de les seves funcions, apreciada pels tribunals, hagin facilitat la comissió d'alguna de les conductes descrites a l'article 6è es castiguen amb una multa de fins a 2.000.000 de pessetes.

Article novè.

1. Els tribunals espanyols són competents per al coneixement dels delictes establerts a l'article 6è d'aquesta Llei sigui quin sigui el lloc on hagin estat executats els fets.

2. La competència i els procediments per conèixer dels delictes monetaris es regulen per la Llei d'enjudiciament criminal i el Reial decret llei 1/1977, de 4 de gener.

3. De conformitat amb el que disposa l'article 142 de la Llei d'enjudiciament criminal, la sentència, sense perjudici dels altres pronunciaments que estableix aquest precepte, ha de determinar, si s'escau, la responsabilitat civil que regula l'article 104 del Codi penal.

En els supòsits previstos a l'apartat 3 de l'article 7è són responsables civils subsidiaris la societat, l'empresa o les persones integrants de l'organització al si de la qual es va cometre el delictes.

4. a) En tot cas, els jutges i tribunals de la jurisdicció penal competent per conèixer dels delictes d'aquesta Llei poden requerir el coneixement de qualsevol expedient que estigui instruint l'Administració per fets sancionats en aquesta Llei, d'ofici o per denúncia, i l'Administració té l'obligació de remetre les actuacions, sense que sigui procedent el plantejament de conflicte jurisdiccional. L'Administració té la mateixa obligació de tramesa quan, amb motiu del coneixement d'un expedient administratiu en matèria de control de canvis, apreciï indicis que el fet pugui ser constitutiu d'un delictes tipificat a l'article 6è d'aquesta Llei.

b) Mentre estigui coneixent d'un fet l'autoritat judicial, l'Administració s'ha d'abstenir de tota acció sancionadora en relació amb les conductes origen d'aquest fet. L'activitat sancionadora de l'Administració, en virtut de les infraccions administratives que preveu aquesta Llei, només es pot iniciar o continuar quan el procés penal acabi per sentència absolutòria o una altra resolució que hi posi fi, provisionalment o definitivament, sense declaració de responsabilitat penal, sempre que estiguin basades en un motiu que no sigui la inexistència del fet, la declaració expressa de no haver-hi participat l'acusat o l'exempció de responsabilitat penal d'aquest. Tanmateix, en aquests dos últims supòsits l'Administració pot sancionar les infraccions administratives relacionades amb el fet i comeses per un tercer no subjecte al procediment penal.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Aquesta Llei entra en vigor al cap de trenta dies de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i s'aplica retroactivament en tot el que resulti més favorable per als

responsables dels delictes o infraccions que s'hi tipifiquen.

DISPOSICIÓ FINAL

S'afegeix com a disposició final quarta de la Llei 40/1979, de 10 de desembre, la següent:

Quarta.—Els preceptes continguts als capítols I, III i IV d'aquesta Llei es poden modificar o derogar mitjançant una llei ordinària de les Corts Generals.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palma de Mallorca, 16 d'agost de 1983.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

(Aquesta Llei orgànica s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada al «BOE» 290, de 5-12-1983.)